

† PROFESOR JANEZ DOLENEC

Dne 12. februarja 1971 smo na loškem pokopališču pokopali upokojenega profesorja Janeza Dolenca iz Sopotnice. Za slovo mu je ob grobu spregovoril podpredsednik muzejskega društva.

Profesor Dolenc je bil med podpisniki proglasa na nekdanje županstvo občine Škofja Loka, naj odobri in podpre ustanovitev loškega muzeja. Vsa leta je bil član muzejskega društva, zadnji čas tudi sodelavec Loških razgledov. Bil je tudi vodja »profesorskega ceha«, kakor smo v duhu naše lokalne zgodovine imenovali krožek profesorjev-rojakov iz loških krajev, ki smo se pred vojno vsake počitnice zbirali v Loki in reševali kulturne razmere po domovini. Pobudo za ta počitniška srečanja je dal prav profesor Dolenc leta 1930. Tovariš Janez je bil duša naših sestankov. Bil je široko razgledan, mnogo je doživel in znal je zanimivo pripovedovati o svojih doživljajih, poznal je domačo in tujo literaturo, navajal je misli in izreke kulturnih velikanov od klasike do sedanjih časov in jih uporabljal pri osvetljevanju naših razmer, ki so bile pred zadnjo vojno zelo razgibane, posebno ob pojavljanju fašizma. Bil je poln duhovitih domislic brez vsakega prostaštva, z njimi je v družbi sejal plemenite misli in dobro voljo. Najznačilnejši zanj pa je bil njegov neuničljivi optimizem. Vse življenjske težave je vzel za dobro, za šolo, ki ga je kovala v izkušenega človeka. Ko je bil pod šestojanuarskim režimom premeščen v Mostar v Hercegovini, se je hitro znašel v tamošnjih razmerah, dobil nova spoznanja in nova poznanstva ter bil malone hvaležen usodi, da mu je bilo mogoče doživljati nove izkušnje. Ko je med prvo svetovno vojno ostala bratova kmetija v Sopotnici brez moških delovnih

moči, je prijel za vsa kmečka dela, se z veseljem prelevil v kmeta in z lastnim notranjim zadoščenjem reševal rodni dom, pri čemer mu je v vsem pomagala njegova, zdaj tudi že pokojna žena, po rodu Dunajčanka, ki se je čisto vživela v okolje hribovske kmetije in postala popolna Slovenka. Nobene, še tako hude razmere, niso zlomile Dolenčevega optimističnega gledanja na svet in njegove vere v človeka.

Janez Dolenc se je rodil 24. 10. 1884 na Jamnikovi kmetiji v Sopotnici. Dosegel je torej skoraj 87 let. V šolo je hodil v Loki, v gimnazijo v Kranju, kjer je maturiral l. 1904. Nato je študiral klasično jezikoslovje in stenografijo na Dunaju in diplomiral l. 1909. Po končanih študijah je služboval na I. drž. gimnaziji v Ljubljani. Med prvo svetovno vojno je bil slovenski stenograf v dunajskem parlamentu in po prevratu v narodnem predstavnštvu v Beogradu. Veliko let je nato učil na III. drž. realni gimnaziji v Ljubljani. Mnogo šolanih Slovencev se z veseljem spominja njegovih zanimivih učnih ur. V stari Jugoslaviji so ga premestili na prosvetni oddelek banske uprave za šolskega inšpektorja. Nazadnje je bil nekaj let ravnatelj gimnazije v Novem mestu.

Janez Dolenc je bil spreten publicist in urednik. Sodeloval je pri revijah Čas, Mentor in Mladika in objavljaj razne članke v Slovincu. V revijah je priobčil razprave o Sokratu in Aristofanu, o reformi srednje šole, Misli o naši državi, Kaj mora vsak državljan vedeti o politiki. Napisal je zanimiva poročila o spisih Nemca Hermana Wendla o Jugoslaviji, dostavke k odkritjem o umoru v Sarajevu, črtice s službovanja v Srbiji itd. Uredil je zapuščino Janeza Ev. Kreka in njegove izbrane spise ter jih opremil z obsežnimi pojasnili. S svojim delom je pomagal bogatiti slovensko kulturo.

France Planina

IN MEMORIAM — PROF. DR. MAKS MIKLAVČIČ

Ni še preteklo leto dni, ko smo skromno praznovali sedemdesetletnico našega dragega sorojaka Makslna in mu želeli še vnaprej mnogo zdravih in plodnih let. Pa nas je v julijskih dneh presunila vest, da je povsem nepričakovano preminil v Poljanah, v svoji rojstni župniji, kamor je pohitel na kratek oddih, kot da bi se hotel še zadnjič posloviti od svoje rodne grude, ki mu je bila tako pri srcu. Tako je spet